

Vrazi z donucení

Devítka

kápo 3 (v E moll)

1. Někde v horách svítá, v mlze ztracených snů,
kovbojů, farmářů z plání až do konce dnů,
není vám dáno být, tam kde spí slunce v osení,
v očích vám zůstal ten chlad vrahů z donucení.
 2. Slyším vás křičet z té dálky, dusí mě zbytečnej hněv,
v rachotu střel věčný války, na rukou vaší krev,
všechny ty rány mě pálí, vy zasvěcení,
pod kůží vás všechny mám, vrazi z donucení.
- R: Máme příliš malej svět
a příliš mnoho hrdinů
pro jednu zemi na odpis
co žije na dluh vlastních snů.
3. Víc než slunko mi scházíš, když vítr pije můj pláč,
nad světem bláznů se stmívá a smrt je blíž než se zdá,
jenže v dlani máš psáno, že my dva nezkrocení,
stojíme dál proti vám, vrazi z donucení.